

Oululaisia ilmiöitä ja ihmisiä
Kaupunkilehti Oulu-lehden juttujen laatukriteerit

Annika Kokkonen

Kulttuurialan opinnäytetyö
Viestinnän koulutusohjelma
Medianomi (AMK)

TORNIO 2014

TIIVISTELMÄ

LAPIN AMMATTIKORKEAKOULU, Kulttuurin osaamisala

Koulutusohjelma:	Viestinnän koulutusohjelma
Opinnäytetyön tekijä:	Annika Kokkonen
Opinnäytetyön nimi:	Oululaisia ilmiöitä ja ihmisiä – Kaupunkilehti Oulu-lehden juttujen laatukriteerit
Sivuja (joista liitesivuja):	38 (5)
Päiväys:	9.11.2014
Opinnäytetyön ohjaaja:	Ari Alm
<p>Toiminnallisen opinnäytetyöni aiheena on kaupunkilehti Oulu-lehdessä julkaistavien juttujen laatukriteerit, ja tarkoitukseni on analysoida kyseisessä lehdessä työharjoitteluni aikana kirjoittamiani juttuja. Tavoitteenani oli selvittää, millaisia juttuja Oulu-lehti julkaisee ja miten itse kirjoittamani jutut sopivat lehden päätoimittajan kertomiin sekä journalistisiin laatukriteereihin.</p> <p>Opinnäytetyöni teoriaosa koostuu aiheen mukaisista alan kirjallisuudesta, artikkeleista ja internetlähteistä. Hyödynsin tutkimusta tehdessäni omaa työharjoittelukokemustani, kirjoittamiani lehtijuttuja sekä Oulu-lehden numeroita, joissa jutut on julkaistu ja Oulu-lehden päätoimittajan haastattelua.</p> <p>Tutkin aluksi, millainen lehti Oulu-lehti on ja mitkä ovat sen juttujen laatukriteerit sen päätoimittajan mukaan. Lisäksi tarkastelen neljän työharjoitteluni aikana julkaistun lehden numeron sisältöä. Toisessa pääluvussa tutkin Oulu-lehden laatukriteerejä päätoimittajan haastattelun perusteella ja vertailen niitä journalistisiin laatukriteereihin. Kolmannessa pääluvussa käsittelen viittä erilaista työharjoitteluni aikana kirjoittamaani juttua, ja analysoin niitä päätoimittajan antaman palautteen perusteella. Pohdin myös jokaisen jutun kohdalla, miten kirjoitusprosessi sujui ja mitä tekisin jälkeinpäin toisin. Neljännessä eli viimeisessä luvussa pohdin yleisiä juttujen laatukriteereitä, omaa työharjoittelukokemustani Oulu-lehdessä sekä tutkimieni aiheiden tuloksia.</p> <p>Oulu-lehden juttujen laatukriteereistä tärkeimmiksi nousivat paikallisuus, ajankohtaisuus sekä tuoreet näkökulmat. Lehdessä ei haluta toistaa samaa, mitä muissakin medioissa toistetaan. Omat juttuni sopivat lehteen hyvin, sillä ne olivat usein tyyppillisiä Oulu-lehden juttuja. Jutut oli myös kirjoitettu kansantajuisesti, mutta silti minulle kirjoittajana ominaisella tyylillä.</p>	
Asiasanat: journalismi, paikallislehti, kaupunkilehti, ilmaisjakelu, toimittaja	

ABSTRACT

LAPLAND UNIVERSITY OF APPLIED SCIENCES, Business and Culture

Degree programme:	Degree Programme in Media Arts
Author:	Annika Kokkonen
Thesis title:	Phenomena and people of Oulu - Quality criteria of stories in the town paper Oulu-lehti
Pages (of which appendices):	38 (5)
Date:	9.11.2014
Thesis instructor:	Ari Alm
<p>The topic of this practice-based thesis is the quality criteria in articles which are published in the town paper called Oulu-lehti, Oulu magazine. The aim is to analyze the articles written by me during my internship. My objective is to find out what kind of articles Oulu-lehti publishes and how the articles written by me match with the quality criteria of the editor in chief of Oulu-lehti and journalistic quality criteria.</p> <p>In my thesis, I use relevant literature, articles, and Internet sources. I also use my own experiences gained during my internship in Oulu-lehti, articles written by me and the issues of Oulu-lehti in which the articles were published. I also conducted an interview of the editor in chief.</p> <p>In the first chapter I find answers to the question of what kind of paper Oulu-lehti is and what the criteria for the quality of the articles are according to the editor in chief. In addition, I analyze the contents of four issues of Oulu-lehti published during my internship. In the second chapter I investigate the quality criteria of Oulu-lehti on the basis of the interview of the editor in chief, in order to compare them with journalistic quality criteria. In the third chapter I deal with five different types of articles written during my internship and analyze them by using the feedback from the editor in chief. When analyzing the five articles, I also consider how the writing process proceeded and what I would do differently if I wrote them now. In the fourth and final chapter I discuss the generic quality criteria of articles, my internship experience in Oulu-lehti and the results that I acquired during this research process.</p> <p>The most important quality criteria of articles in Oulu-lehti are that the paper is local, the articles are topical and the articles provide fresh perspectives. Oulu-lehti does not want to repeat the same issues that other media write about. My stories are in line with the paper's other articles, because they were often typical articles of Oulu-lehti. My articles were also written in a popular style, but still with the characteristic style for me as a writer.</p>	
<p>Keywords: journalism, local paper, town paper, free distribution paper, editor</p>	

SISÄLLYS

TIIVISTELMÄ	2
ABSTRACT	3
SISÄLLYS	4
2 OULU-LEHTI, SUOMEN TOISEKSI VANHIN KAUPUNKILEHTI.....	7
2.1 Mikä on kaupunkilehti	7
2.2 Oulu-lehti	7
2.3 Tarkastelussa Oulu-lehden sisältö.....	8
2.4 Työharjoitteluni Oulu-lehdessä.....	10
3. OULU-LEHDEN JUTTUIJEN LAATUKRITEERIT	13
3.1 Millaisia juttuja Oulu-lehti julkaisee.....	13
3.2 Millaisia juttuja Oulu-lehti ei julkaise.....	15
4. VIISI OULU-LEHDESSÄ JULKAISTUA JUTTUA	17
4.1 Uutisjuttu – Avunhakuun vasta pyhien jälkeen	17
4.2 Henkilöhaastattelu – Palapeli, jossa on liikaa paloja	19
4.3 Kolumni – Ykköstyypin välittämistä	21
4.4 Artikkelit – Ei syytä punkkipaniikkiin	22
4.5 Reportaasi – Pihatöissä säällä kuin säällä	24
4.6 Julkaistujen juttujen yhtäläisyydet	25
5 POHDINTA	27
LÄHTEET	30
LIITTEET	31

1 JOHDANTO

Toiminnallisen opinnäytetyön tarkoituksena on tarkastella Suomen toiseksi vanhimman (ilmestynyt vuodesta 1958 alkaen) kaupunkilehti Oulu-lehden (levikki noin 100.000) juttujen laatukriteereitä, sekä tutkia lehden juttujen sisältöä ja ominaispiirteitä viiden eri lehdessä julkaistun jutun perusteella.

Suoritin 30 opintopisteen suuruisen työharjoitteluni toimitusharjoittelijana Oulu-lehdessä, ja siitä syystä opinnäytetyössäni tarkasteltavat jutut ovat itse työharjoittelun aikana kirjoittamiani. Suoritin työharjoitteluni kahdessa osassa, talvella 2013-14 sekä kesällä 2014. Analysoin juttuja Oulu-lehden omien ja muiden journalististen laatukriteerien pohjalta, sekä haastattelin Oulu-lehden päätoimittajaa Sauli Pakkasalaa, joka myös yleensä antoi aiheet juttuihini. Pyydän häneltä myös palautetta kirjoittamistani jutuista, jotka valitsin etukäteen ennen haastattelua. Valitut jutut käsitellään jokainen omassa luvussaan. Käsiteltävät jutut ovat kaikki erilaisia ja eri kriteerein valittuja. Valitut jutut ovat kaikki julkaistu lehden eri juttuosioissa, mukana on esimerkiksi yksi henkilöhaastattelu, kolumni sekä uutisjuttu.

Aiheeni valitsin sillä perusteella, että se on hyvin työelämälähtöinen, ja uskon hyötyväni tulevassa toimittajan työssäni siitä, että saan analyttistä palautetta kirjoittamistani jutuista. Samalla voin itse tutkia kirjoittamiani juttuja jälkikäteen, ja pohtia mitä tekisin nyt toisin. Uskon opinnäytetyöni kehittävän minua kirjoittajana ja toimittajana, sillä sen avulla opin tunnistamaan vahvuuteni ja heikkouteni kirjoittajana sekä toimittajana haastattelutilanteissa.

Päätoimittajan haastattelujen lisäksi pyrin käyttämään analyyseissäni tietopohjana alan kirjallisuutta, esimerkiksi journalistisia kriteereitä. Tutkimusaineistona opinnäytetyössäni käytän myös Oulu-lehden toimitusharjoittelijana työskentelyn kautta oppimaani ammatillista taitoa. Keskityn analyyseissäni juttujen tekstiosuuksiin, sillä juttujen kuvitukset ovat kuvaajien ottamia, ja itse en juuri kuviin ole ollut vaikuttamassa. Sivuan pohdinnassani hieman kuitenkin myös juttujen kuvia, sillä kuvat yleensä tuovat juttuihin lisäarvoa, saavat lukijan kiinnostumaan aiheesta ja välillä jaksottavat juttuja jouhevasti.

Päätoimittajan haastattelussa pyrin selvittämään hänen näkemyksensä Oulu-lehden juttujen laatukriteereistä, millaisista palasista lehti koostuu, millaisia ovat Oulu-lehden tyypilliset jutut, mistä ideat juttuihin tulevat ja millaisia juttuja lehdessä ei julkaista. Lisäksi pyysin haastateltavalta rehellistä ja suoraa palautetta kirjoittamistani lehtijutuista sekä tyylistäni kirjoittaa ja tehdä toimittajan työtä.

Opinnäytetyössäni pyrin siis selvittämään Oulu-lehden juttujen laatukriteerit, sekä pohtimaan, kuinka kirjoittamani jutut heijastavat näitä laatukriteerejä.

2 OULU-LEHTI, SUOMEN TOISEKSI VANHIN KAUPUNKILEHTI

2.1 Mikä on kaupunkilehti

Kaupunkilehti on ilmainen mainos- ja uutislehti, joka keskittyy kaupungin tai sitä laajemman alueen asioihin. Kaupunkilehti jaetaan ilmaisjakelun mukana tai erillisissä jakelupisteissä, eikä se ole tilattava lehti. Kaupunkilehden tulot muodostuvat ilmoitustuloista. Kaupunkilehdillä ei ole virallista levikkiä, eli sen mahdollinen lukijamäärä ilmoitetaan jakelumäärällä. Joissakin kaupungeissa ilmestyy useampia kaupunkilehtiä. Pääasiassa kaupunkilehti perustuu ilmoitusten myyntiin ja se sisältää toimituksellista aineistoa. (Ojajärvi, 1995.)

2.2 Oulu-lehti

Oulu-lehti on vuodesta 1958 asti ilmestynyt kaupunkilehti, jonka levikki on noin 100.000. Lehteä julkaisee Joutsen Media Oy. Lehden jakelualueeseen kuuluvat Oulun lisäksi Haukipudas, Ii, Kiiminki, Kempele, Oulunsalo, Tyrnävä, Liminka, Muhos sekä Ylikiiminki. Lehti ilmestyy kaksi kertaa viikossa, keskiviikkoisin sekä lauantaisin, ja se jaetaan ilmaisjakeluna. Kerran kuussa jaetaan myös Mammuttilehti, jolloin lehden levikki on 123.000. Mammuttijakelu jaetaan aiemmin mainittujen paikkakuntien lisäksi myös Raaheen, Pattijoelle, Siikajoelle, Lumijoelle, Pudasjärvelle, Taivalkoskelle ja Kuusamoon. Lehden koko on tabloid. (Oulu-lehti, hakupäivä 15.9.2014.)

Oulu-lehden ensimmäinen numero jaettiin kokeilumielessä oululaisiin koteihin syksyllä 1958. Kokeilun onnistuttua lehden julkaisemista päätettiin jatkaa. Oulu-lehti on Suomen toiseksi vanhin kaupunkilehti, joka ilmestyy edelleen. (Manninen 1995.)

Oulu-lehti kuuluu Sanomalehtien Liittoon, joka on sanoma- ja kaupunkilehtijulkaisijoiden toimialajärjestö. Se on viestintäalan yhteistä edunvalvontaa hoitavan Viestinnän Keskusliiton jäsenjärjestö.

Oulu-lehden päätoimittajana toimii Sauli Pahkasalo. Toimitussihteerinä työskentelee Heli Rintala. Lisäksi Oulu-lehden toimituksessa työskentelee tällä hetkellä yksi vakituinen toimittaja ja muutamia avustajia, jotka kirjoittavat lehteen juttuja aina

tarvittaessa. Kesällä suorittamani harjoittelujakson aikana lisäksi toimituksessa työskenteli myös toinen viestinnän opiskelija Oulun seudun ammattikorkeakoulusta. Lehden kohderyhmä on laajuudeltaan 25-vuotiaista aina eläkeläisiin saakka, mutta vahvin lukijaryhmä koostuu 35–65 -vuotiaista henkilöistä. (Pahkasalo 12.9.2014, haastattelu.)

Oulu-lehden nettisivuilta pääsee myös Oulu-lehti TV –palveluun, jonne Oulu-lehti tuottaa sisältöä, ja jonne myös lukijat voivat lähettää omia videoita katseltavaksi. Tällä hetkellä palvelusta löytyy yhteensä 128 videota. Oulu-lehti TV:n ensimmäinen suora lähetys nähtiin syyskuussa 2013, ja sen kautta on lähetetty myös muita suoria lähetyksiä. Esimerkiksi heinäkuussa 2014 Oulu-lehti TV kuvasi ja lähetti suorana oululaisen pariskunnan häijuhlan. (Oulu-lehti TV, hakupäivä 4.11.2014.)

Lisäksi Oulu-lehdellä on käytössä omat Facebook-sivut, joita päivitetään tiheästi, yleensä jopa muutaman kerran päivässä. Oulu-lehden Facebook-sivuilla puffataan lehdessä julkaistuja juttuja ja videoita, sekä kommentoidaan muita paikallisia tapahtumia ja aktivoidaan lukijoita. Oulu-lehdellä on tykkääjiä facebookissa 2244. (Facebook, hakupäivä 5.11.2014.)

2.3 Tarkastelussa Oulu-lehden sisältö

Tarkastelen neljän eri Oulu-lehden numeron sisältöä. Lehdet ovat samat, joissa on julkaistu myöhemmin tarkastelussa olevat lehtijuttuni. Pyrin huomioimaan lehden sisältöä juttujen osalta pohtimalla, kuinka ajankohtaisia jutut ovat, miten paikallisuus näkyy jutuissa, millaista kieltä käytetään, onko otsikointi osuvaa ja ytimekästä sekä sitä, onko lehtijuttujen kieli luettavaa ja helposti ymmärrettävää.

Ensimmäinen tarkasteltava lehti on ilmestynyt 21.12.2013 (n:o 101). Tässä lehdessä Mitä, missä, hä? -juttupaikalla julkaistiin kirjoittamani juttu (liite 1), joka kertoo ensi- ja turvakodin joulusta. Jutussa haastatellaan turvakodin tiimivastaava Hanne Puurusta, sekä nimettömänä esiintynyttä ensi- ja turvakodin entistä asiakasta. Mitä, missä, hä? on Oulu-lehden tärkein juttupaikka, sillä se on ensimmäinen palsta lehdessä joka on varattu ainoastaan uutis- ja ajankohtaisjutulle. Mitä, missä, hä? -palsta sijaitsee kansilehdessä

sivulla kaksi. Lehti ilmestyi vain muutama päivä ennen joulua, joten muut isommat jutut kyseisessä lehdessä käsittelevät myös osittain joulua eri näkökulmista. Lehdessä on myös paljon eri ilmoittajien hyvän joulun toivotuksia, ja ne vievät yhteensä noin viidenneksen lehden pinta-alasta. Lehdessä on runsaasti myös joulunajalle tyypillisiä mainoksia. Jouluaiheisia juttuja löytyy muutama, yksi jutuista käsittelee joulunajan suosituimpia videopelejä. Muut jouluun liittyvät jutut ovat lyhyitä eivätkä ne sisällä kuvia, joten ne on helppo ohittaa.

Toisessa tarkastelemassani lehdessä (ilmestynyt 25.1.2014, n:o 8) julkaistiin viihdetaitelija Sampo Marjomaa henkilöhaastattelu (liite 2), sekä pieni uutisjuttu siitä, että Marjomaa näytteli haastatteluhetkellä pääosaa oululaisen rock-yhtye Radiopuhelimien musiikkivideossa Smäidä. Samassa lehdessä julkaistiin myös kirjoittamani henkilökohtainen kolumni diabeteksestä ja siitä, kuinka sairaus olisi voinut jäädä diagnosoimatta, ellei minulle läheinen henkilö olisi ilmaissut huolestumistaan terveydestäni (liite 3). Muita tässä numerossa julkaistuja juttuja olivat esimerkiksi juttu shetlanninponi Vallesta, joka kaipasi tukijoukkoja sekä Minun tarinani -osiossa julkaistu oululaisen kirjailijan haastattelu siitä, kuinka oman intohimonsa huomiottajättäminen voi aiheuttaa masennukseen sairastumisen. Lehdessä julkaistiin koko keskiaukeaman kokoinen mainos, joka mainosti stand up -kiertuetta, sekä kahden sivun kokoinen S-marketin mainos.

Kolmas tarkastelemani lehti ilmestyi 14.6.2014 (n:o 48). Tämän lehden tärkein juttu, niin sanottu premijuttu, kertoi ovelta ovelle -kerjääjistä. Lehdestä löytyi myös juttu monien tarinoiden hautausmaasta, sekä kirjoittamani juttu punkkirokotteista (liite 4). Punkkirokotteista kirjoittamani juttu oli ehkä koko harjoittelun aikana työstämistäni jutuista haastavin, sillä haastateltavien tavoittelu oli hankalaa, moni kieltäytyi kommentoimasta aihetta ja aiheesta löytyi paljon ristiriitaista tietoa. Jutun kirjoittamiseen menikin aikaa lähes kolmen työpäivän verran, mutta lopputulos oli kuitenkin sen arvoinen. Punkkiaiheista juttua käsittelemän myöhemmin lisää. Kyseinen lehti on melko mainospainotteinen, jokaisella sivulla ei ole toimitettuja juttuja.

Neljännessä lehdessä (ilmestynyt 12.7.2014, n:o 55) suurin osa jutuista oli harjoittelijoiden kirjoittamia, koska heinäkuussa osa toimituksesta lomaili. Omia juttujani tässä lehdessä oli neljä, ja ne käsittelivät mattolaitureita, kesäteatteriesitystä, parvekegrillausta sekä puistotyöntekijöiden arkea (liite 5). Puistotyöntekijöiden arkea kuvaava juttu julkaistiin Ammatinvaihto-osiossa, jossa ideana on se, että toimittaja vaihtaa päivän ajaksi ammattia, ja kirjoittaa reportaasin päivän aikana oppimastaan ja kokemastaan. Kyseessä oleva lehtijuttu on tarkastelussa tämän opinnäytetyön myöhemmässä osiossa.

Pääpiirteittäin Oulu-lehti on hyvin mainospitoinen lehti. Etu- ja takasivut koostuvat mainoksista, ja esimerkiksi 12.7.2014 julkaistussa lehdessä mainoksien osuus on noin kolmannes lehden kokonaispinta-alasta. Tämä on hyvin tyypillistä mainosrahoitteisille ilmaisjakelulehdille. Mainosten määrä lehdessä määrää myös lehtijuttujen määrän, sillä jutut sovitetaan lehteen mainosten jälkeen, ja lehden sivumäärä päätetään yleensä sen mukaan, kuinka paljon mainoksia lehteen on myyty. Oulu-lehdessä pyritään tarkkaan määrittelemään etukäteen juttupaikkoihin sopivien juttujen pituudet. Yleisin jutun pituus on noin 2000-3500 merkkiä.

2.4 Työharjoitteluni Oulu-lehdessä

Suoritin työharjoitteluni kahdessa osassa. Ensimmäisen harjoittelujakson ajan työskentelin toimitusharjoittelijana joulukuun 2013 alusta helmikuun 2014 loppuun asti, yhteensä 12 viikkoa. Toisen osan harjoittelustani suoritin kesäkuun alusta heinäkuun loppuun saakka, eli yhteensä 8 viikkoa. Koko työharjoittelujakso kesti yhteensä 20 viikkoa. Toimitusharjoittelijana tein osaksi samoja töitä kuin toimituksen vakituiset työntekijät, eli ideoin juttuaiheita, sovin haastatteluja, kävin tiedotustilaisuuksissa, kirjoitin juttuja ja osallistuin tarvittaessa sisällöntuottamiseen Oulu-lehti TV:hen. Minun lisäksi toimituksessa oli talvella kaksi videokuvaajaharjoittelijaa sekä kesällä toinen toimitusharjoittelija.

Oulu-lehti ilmestyy kahdesti viikossa, keskiviikkoisin ja lauantaisin. Lehteen tulevien juttujen on oltava valmiina aina edellisenä päivänä noin kello kahteentoista mennessä,

joten tiistait ja perjantait ovat toimituksessa kiireisimpiä päiviä. Tiistait ja perjantait on varattu yleensä kesken olevien juttujen viimeistelyyn, joten noina päivinä ei kovin usein ehdi käymään juttukeikoilla. Sain jutut aina valmiiksi ajoissa, mutta harjoittelun alkuvaiheessa juttujen valmiiksi saaminen ei ollut aina helppoa. Harjoittelun edetessä kokemusta kertyi ja kirjoitusprosessista tuli rutiininomaisempaa, joten aikatauluissa pysyminen muuttui helpommaksi. Juttujen hiomiseen jäi aikaa tarpeeksi, joten en kokenut työtahtia liian nopeaksi.

Keskiviikkoisin toimituksessa pidetään aina aamupalaveri toimituksen ja ilmoitusmyyjien kesken. Palaverissa käydään läpi tuorein lehti ja ideoidaan seuraavien lehtien juttuaiheita. Yleensä juttuaiheita riitti moneen seuraavaan numeroon, joten juttuaiheita saattoi työstää samaan aikaan useampia.

Kari Ojalan mukaan pienessä lehdessä toimintatavat riippuvat paljon tekijöiden henkilöstä. Joissain lehdessä kaikki kiertää päätoimittajan kautta ja joissakin lehdessä päätoimittaja ei näy eikä kuulu. Asioista puhutaan yhdessä tai ei ollenkaan, ja aikatauluissa joko pysytään tai niistä lipsutaan. Oulu-lehdessä puhuttiin asioista yhdessä, päätoimittaja oli mukana kaikessa ja aikatauluissa pysyttiin. Ojala lisää myös, että mikäli toimittaja aikoo lehdessä viihtyä, on hänen totuttava lehden tapoihin tai totutettava lehti omiin tapoihinsa. (Ojala 2013.)

Kerran kuukaudessa julkaistaan Oulu-lehden mammuttilehti, joka on sisällöltään ja jakelumäärältään suurempi kuin normaali lehti. Mammuttilehdissä on yleensä erilaisia teemoja, joiden pohjalta juttuaiheita ideoidaan lehden numeroon sopiviksi. Mammuttilehden juttujen valmistumisajat olivat muihin lehtiin nähden poikkevat, joten keskiviikkona julkaistavassa lehdessä osa jutuista tuli olla valmiina jo perjantaina aamupäivällä. Työskentely pysyi sujuvana, kun muisti aina hoitaa pois alta sellaiset työt, jotka olivat ensimmäisenä menossa seuraavaksi julkaistavan lehden numeroon.

Juttuja tehdessä tärkeää oli valita oikeat haastateltavat. Jos haastateltavia oli vain yksi tai muutama, oli järkevää käydä jututtamassa heitä paikan päällä. Tällöin haastateltavista sai lehteen myös juttuun sopivia kuvia. Joissakin jutuissa haastateltavia oli niin monia, että oli tehokkainta haastatella heitä puhelimitse ja miettiä jutun loppuvaiheessa juttuun sopivaa valokuvaa. Joskus juttuun liitettiin myös gallupeja, jolloin kuvaajan kanssa siirryimme yleisille paikoilla, kuten Rotuaarille tai

Kaupporille, jututtamaan tavallisia kansalaisia. Gallupit eivät alussa olleet mieleeni, sillä koin ihmisten pysäyttämisen kadulla vaivaannuttavana, mutta ajan kuluessa rohkeutta tuli lisää ja gallupien teko helpottui. Huomasin, että yleensä ihmiset ovat mukavia ja heidän kanssa on helppo puhua, kun ei kiirehdi tilanteesta pois vaan kuuntelee mitä kelläkin on sanottavanaan.

Juttuideat tulivat työharjoittelussani usein päätoimittajalta sekä toimitussihteeriltä. Usein juttuaiheet oli vinkattu toimitukseen sähköpostitse tiedotteilla tai puhelimitse. Juttuideoita etsittiin myös itse esimerkiksi sosiaalisessa mediassa, varsinkin Facebookin Puskaradio Oulu -ryhmästä. Muutaman kerran etsin itsekin saman keskusteluryhmän kautta haastateltavia ja sovin juttukeikkoja. Aina haastateltavia ei kuitenkaan löytynyt edes sosiaalisen median kautta. 12. heinäkuuta julkaistussa parvekegrillaamista käsittelevän jutun alkuperäisessä suunnitelmassa oli haastatella kaupungissa omalla parvekkeella grillaavaa henkilöä, mutta sellaista ei löytynyt.

Menestyvä toimittaja pitää silmät ja korvat auki aina, toteaa Kari Ojala kirjassaan Kirjoittajan ansaintalogiikka (2013). Olen samaa mieltä siitä, että seuraamalla muita tiedotusvälineitä ja penkomalla internettiä voi löytää hyviä juttuideoita, mutta pienessä lehdessä työskennellessäni en kokenut tarpeelliseksi soitella poliisille ja pelastuslaitoksiin juttuvinkkien toivossa, kuten Ojala kehottaa.

Kirjassa ”So you wanna be a journalist?” todetaan, että toimittajan tärkein ominaisuus ei ole se, että osaa kirjoittaa ja kertoa tarinoita, vaan se, että on utelias. Toimittajan on oltava kiinnostunut elämästä, yhteiskunnasta, ihmisistä ja heidän tekemisistään. Tästä olen samaa mieltä, sillä varsinkin kaupunkilehteä tehdessä on tärkeää huomata, mitä ympärillä tapahtuu ja millaisia mielenkiintoisia ihmisiä lähialueella elää. Jos asia kiinnostaa minua, kiinnostaa se todennäköisesti myös muita lähellä eläjiä. (Grundy & Hirst & Little & Hayes & Treadwell 2007.)

Viihdyin todella hyvin Oulu-lehden toimituksessa, sillä koin saavani toteuttaa itseäni ja kehittyväni kirjoittajana ja toimittajana. Sain vapautta ja vastuuta sopivassa määrin, ja näin millaista on työskennellä toimituksessa. Toisin sanoen sain tehdä ihan oikeita toimittajan töitä ensimmäisestä harjoittelupäivästä alkaen.

3. OULU-LEHDEN JUTTujen LAATUKRITEERIT

3.1 Millaisia juttuja Oulu-lehti julkaisee

Haastattelin 12.9.2014 henkilökohtaisesti Oulu-lehden päätoimittaja Sauli Pahkasaloa ja tallensin haastattelun Zoom H1-äänentallennuslaitteelleni. Haastattelu tehtiin Oulu-lehden toimituksen tiloissa. Jos minulle olisi jäänyt jotain epäselväksi tai unohtunut kysyä, olisin voinut tiedustella asioista lisää myös jälkikäteen.

Kysyin haastattelussa esimerkiksi sitä, millainen lehti Oulu-lehti päätoimittajan mielestä on, mitkä ovat lehdessä julkaistavien juttujen laatukriteerit, mistä juttuideat tulevat ja millaisia juttuja lehdessä ei julkaista.

”--jos sisältöä ajatellaan, niin me halutaan paneutua erityisesti tämmösiin ilmiöihin ja ihmisiin ja nostaa niitä kaupunkilaisten huolia ja murheita esille. --tietysti tuetaan myös elinkeinoelämää ja sitten meille on tärkeää se, että uutisoidaan myös positiivisia uutisia, varsinkin työpaikkarintamalta.” (Pahkasalo 12.9.2014, haastattelu.)

Kaupunkilehdissä sekä paikallislehdissä juttujen oletetaan yleensä käsittelevän lähialueella tapahtuvia asioita, sieltä kotoisin olevia ja siellä asuvia ihmisiä sekä paikallisia ilmiöitä. Valtakunnan uutisia myös usein paikallistetaan kaupunkilehtiin sopiviksi, sillä lukijat haluavat tietää miten mikäkin liittyy oman asuinpaikkaansa tai vaikkapa miten jokin eduskunnassa tehty päätös vaikuttaa tavallisen kansalaisen elämään.

Juttujen pituudet pyritään Oulu-lehdessä sopimaan ennakkoon. Tyypillinen juttu on noin 2000-3500 merkin pituinen. Jutuille on etukäteen varattu paikka lehdessä, joihin ne taitetaan sopiviksi, eli välillä juttuja lyhennetään tai muokataan muilla lailla lehteen sopiviksi.

”Jutut jaksotetaan pääjuttuihin, kainalojuttuihin, faktalaatikoihin ja kommentteihin, jotta lukijalla on paljon täppejä joihin tarttua. Hyvä lehtijuttu sisältää monia eri elementtejä.” (Pahkasalo 12.9.2014, haastattelu.)

Oulu-lehden jutuissa tärkeää on myös selkeä kirjoitusasu, eli se, että suomenkieli on ymmärrettävää ja selkokielistä. Lukijan täytyy ymmärtää mistä jutussa on kyse, muuten toimittaja on tehnyt turhaa työtä. Suomen kielessä haasteellista on Pahkasalon mukaan virkamiesten kapulakieli, joka pitää lehtijutuissa kääntää kansantajuisiksi.

Juttujen rakenteessa otsikoinnilla ja kuvajournalismilla on tärkeä osa. Otsikolla herätetään lukijan mielenkiinto, ja kuvalla koukutetaan lukija lehden pariin. Hyvä otsikko on sellainen, joka tiivistää jutun sisällön ytimekkäästi tai sellainen, joka herättää kysymyksen siitä, mistä jutussa mahtaa olla kyse. Hyvä lehtijuttu alkaa mielenkiintoisesti, eikä alussa kirjoiteta puuta heinää, vaan asiaan mennään suoraan.

Oulu-lehden toimituksessa ei tällä hetkellä työskentele erillistä valokuvaajaa, joten toimittajat kuvittavat juttunsa itse. Harjoitteluni aikana toimituksessa työskenteli kesävalokuvaaja sekä vasta media-assistentiksi valmistunut TE-harjoittelija, joka kuvasi sekä videoita että valokuvia.

”Toimituksessa, missä ei ole käytössä omaa valokuvaajaa, kuvajournalismi on tärkeätä, ettei vain napsita kuvia, vaan mietitään, mitä kuvalla halutaan sanoa.” (Pahkasalo 12.9.2014, haastattelu.)

Parhaimmillaan kuva tuo juttuun lisää informaatiota, herättää mielenkiintoa ja koukuttaa lukijan, mutta pahimmillaan ei tuo juttuun lisää mitään uutta tai jopa karkoittaa lukijan.

Vaikka Oulu-lehti on mainoksilla ja ilmoituksilla rahoitettava ilmaisjakelulehti, pidetään päätoimittajan mukaan ilmoituspuoli ja toimitus selkeästi erillään.

”Juttumainoksia me emme tee. Asioista kerrotaan myös ne huonot puolet, ja tottakai hyvät puolet myös. Toimitus vinkkaa paljon uusia yrittäjiä ilmoituspuolelle ja erilaisia teemoja suunnitellaan yhdessä. Toisaalta merkittävien yhteistyökumppanien uutisia voidaan tuoda lehdessä esille.” (Pahkasalo 12.9.2014, haastattelu.)

Juttuideat tulevat Oulu-lehteen usein lukijoilta, sosiaalisen median, kuten Facebookin tai Twitterin kautta, puhelimitse tai sähköpostitse. Toimittajat myös itse etsivät aktiivisesti juttuaiheita sosiaalisen median kautta. David Randallin mielestä parhaat

jutut syntyvät, kun toimittaja osaa etsiä tietoa oikeista paikoista, ja kun tietää, mistä tietoa ei kannata etsiä. Tärkeää on myös se, että osaa kirjoittaa parhaan mahdollisen jutun hyvistä tietolähteistä, ja omaa hyvän uutisvainun. Hyvä juttu vastaa kysymyksiin mitä, missä, milloin, miten, kuka, kenelle ja miksi, mutta sen lisäksi ylimääräinen tieto on tekijä, mikä erottaa perusjutun ja hyvän jutun toisistaan. (Randall 2000.)

3.2 Millaisia juttuja Oulu-lehti ei julkaise

Joskus juttua ei lähdetä työstämään, vaikka aihe on paikallinen ja ajankohtainen. Yleisin peruste lehtijutun julkaisematta jättämiselle on se, että aiheesta on ollut lehdessä juttua aiemmin noin kahden vuoden sisällä.

”Kuluneesta aiheesta ei kannata kovin usein penkasta, ellei juttuun ole saatu totaalisesti uutta näkökulmaa. Jos jossain muussa lehdessä on ollut lähialueella aiheesta juttua, ei meidän kannata sitä ruveta toistamaan.” (Pahkasalo 12.9.2014, haastattelu.)

Uutisvinkkien taustat tarkistetaan, ja jos käy ilmi että juttuvinkki on tehty pelkästään mutu-tuntumalla, ei juttua ruveta tekemään. Näin varmistetaan se, että julkaistut jutut ovat totuudenmukaisia, eivätkä pelkästään kuulopuheita. Lehti menettää uskottavuutensa julkaistessaan juttuja, joilla ei ole totuus pohjaa ja lukijoiden luottamus on vaikea saada takaisin, kun sen kerran menettää. Virheistä ei kukaan toimittaja halua jäädä kiinni, eli asiat on aina tarkistettava kiireestä huolimatta. Yksityiskohtien oikaiseminen on kiusallista, puhumattakaan kunnianloukkaussyytteistä ja Julkisen sanan neuvoston huomautuksista. (Ojala 2013.)

Uutisten ajoituksella on merkitystä, kun tehdään kahdesti viikossa ilmestyvää lehteä. Uutisaiheita, joita käsitellään muissakin medioissa ahkerasti, ei ole tarvetta käsitellä Oulu-lehdessä. Uutisaiheet, joiden julkaisuun on yksinoikeus, ovat etusijalla, ja tiedotustilaisuuksiin joissa on paikalla toimittajia myös muista paikallisista medioista osallistutaan aina harkiten.

”Siitä pyritään pysymään erossa, että jos vaikka maanantaina on tiedotustilaisuus, niin hyvin niukasti me tämmösiin osallistutaan, koska uutinen on vasta keskiviikkona

lehdessä. Se ei ole järkevää, että toistetaan sitä mitä muutkin mediat toistaa.”

(Pahkasalo 12.9.2014, haastattelu.)

4. VIISI OULU-LEHDESSÄ JULKAISTUA JUTTUA

Kirjoitin Oulu-lehdessä työharjoittelua suorittaessani noin 70 lehtijuttua, joista valitsin tarkasteltavaksi viisi mahdollisimman erilaista lehtijuttua. Tarkasteltavat jutut on poimittu mahdollisimman laajalta aikaväliltä, jotta mahdollinen kehittyminen kirjoittajana tulisi esiin selkeämmin. Jokainen tarkastelussa oleva lehtijuttu on myös julkaistu lehden eri osioissa, joten ne ovat myös tältä osin erilaisia verrattaessa toisiinsa. Pyysin Oulu-lehden päätoimittajaa antamaan jutuista mahdollisimman kattavaa palautetta, eli kertomaan mikä jutuissa oli hyvää ja mitä hän itse parantaisi tai tekisi toisin.

Kari Ojala listaa hyvän lehtijutun ominaisuuksiksi juttutyypistä huolimatta hyödyllisyyden, aiheen käsittelemisen henkilön kautta, tarinallisuuden, myönteisyyden ja lukijan mahdollisuuden samastua. Olen ominaisuuksista samaa mieltä, ja uskon lehtijutuistani löytyvän paljon näitä ominaisuuksia.

4.1 Uutisjuttu – Avunhakuun vasta pyhien jälkeen

Perheväkivaltaa ja Oulun ensi- ja turvakotia käsittelevä juttu julkaistiin lehdessä 21.12.2013, eli vain muutama päivä ennen joulua. Jutussa haastateltavana on tiimivastaava Hanne Puurunen sekä nimettömänä haastateltu entinen turvakodin asukas, joka kertoi saamastaan avusta tilanteessa, jossa hän oli lähtenyt kotoaan, jossa kärsi henkisestä väkivallasta. Lehtijutun tarkoituksena oli kertoa, kuinka apua kannattaa hakea, eikä sitä tarvitse hävetä.

”Äkkiseltään en muuttaisi jutussa mitään. Se on hyvin tyypillinen ”Mitä, missä, hä?” – palstalla eli premisivulla julkaistava uutisjuttu. Julkaisuaikankohta on otollinen (ennen joulua), sillä jutulla koetetaan tavoitella perheväkivallan uhreja. Jutun pituus on sopiva, ja jutussa on monta eri palasta (pääjuttu, kainalojuttu ”Mitä on perheväkivalta?”, sekä faktalaatikko ”Etsi apu ongelmaan”. Kuvaajan ottama kuva toimii, siitä ilmenee hyvin joulunajan rauhaisa tunnelma ensi- ja turvakodissa, mutta toisaalta olisin toivonut kuvaan lisää dramatiikkaa.” (Pahkasalo 12.9.2014, haastattelu.)

Avunhakuun vasta pyhien jälkeen -jutussa on kuva, joka luo turvallisen ja luotettavan olon lukijalle. Ensi- ja turvakoti vaikuttaa kuvan perusteella paikalta, jonne on helppo mennä, ja että sieltä saa tukea, apua ja ymmärrystä vaikeaan elämäntilanteeseen aina tarvittaessa. Mielestäni kuva tukee juttua hyvin, sillä jutun tarkoituksena on rohkaista perheväkivallasta kärsiviä ihmisiä hakemaan apua ennen kuin on liian myöhäistä. Kuva ei välttämättä herätä lukijan mielenkiintoa, ja ilman tekstiä ei ehkä ymmärrä, mistä jutussa on kyse. Kuvassa ensi- ja turvakodin tiimivastaava istuu nojatuolissa isossa oleskeluhuoneessa ja hymyilee luontevasti kameralle. Kuvan joulukoristeista voi kyllä hyvin päätellä, mikä vuodenaika kuvanottohetkellä on ollut kyseessä. Dramaattisempi kuvavalinta olisi ehkä herättänyt enemmän huomiota, mutta tähän kuvaan päädyttiin, koska esimerkiksi turvakodin asukkaat eivät halunneet esiintyä kuvissa. Jutun kuva antaa toivoa siitä, että apua on tarjolla tarvittaessa ja että väkivallan uhrilla ei ole mitään syytä hävetä tilannetta jossa joutuu apua hakemaan.

Haastatteluosuuteen olin jutussa tyytyväinen. Haastattelin tiimivastaavaa sekä nimettömänä pysyttelevää avunsaajaa yhdessä ja erikseen, ja haastattelutilanteessa kävi ilmi asioita, joita en olisi muuten itse osannut kysyä. Tilanne kahden haastateltavan kanssa oli avoin, nimetön haastateltava kertoi elämäntarinansa ja tiimivastaava rohkaisi häntä kertomaan lisää asioista kertomalla tapauksista, joissa joku oli ollut samassa tilanteessa kuin nimetön haastateltava. Pyrin kirjoittamaan jutun mahdollisimman totuudenmukaisesti, mutta jätin pois tarkoituksella yksityiskohtia, joista voisi päätellä haastateltavan henkilöllisyyden. Halusin, ettei jutunteosta koidu minkäänlaista harmia haastateltavalle, joka avoimesti jakoi tarinansa Oulu-lehden lukijoille. Jutusta jäi silti tunne, että kyseinen henkilö on olemassa ja tapahtumat todellisia, eikä juttua varten ole keksitty tarinaa.

Idea juttuun tuli Ensi- ja turvakodilta. He lähettivät tiedotteen toimitukseen, jonka pohjalta juttuidea syntyi. Itse tiedote koski eri asiaa kuin mistä juttu kirjoitettiin, mutta joka tapauksessa juttuidea sai alkunsa tiedotteen pohjalta.

Haastattelun onnistumiseen vaikutti varmasti se, että paikalla oli perheväkivaltaan erikoistunut tiimivastaava, joka osasi jututtaa oikein nimetöntä haastateltavaa. Itse en ennen haastattelutilannetta tiennyt haastateltavasta muuta kuin sen, että hän on ollut ensi- ja turvakodin asukkaana samana syksynä. En siis voinut keksiä valmiiksi kysymyksiä, jotka olisivat syventäneet aihetta. Haastattelussa mukanani minulla oli

muistiinpanovälineet ja sanelukone, jonka avulla nauhoitin koko haastattelun. Sanelukone olikin usein haastattelutilanteissa ehdoton apuvälineeni, joka mahdollisti sen, että haastattelutilanne pysyi luontevana ja itse pystyin kuuntelemaan ja keskittymään paremmin siihen, mitä haastateltava sanoi sen sijaan että olisin yrittänyt kiireisesti kirjoittaa muistiinpanoja joista en jälkeinpäin ymmärtäisi mitään. Myös siteeraaminen on helpompaa, kun voi tarkastaa nauhalta mistä on puhuttu. Luulen, että haastattelutilanne on luontevampi silloin, kun toimittaja ei vaikuta kiireiseltä vaan hänellä on aidosti aikaa kuunnella, mitä haastateltavalla on sanottavanaan. Hiljaisuus sen jälkeen, kun haastateltava on vastannut kysymykseensä ei myöskään aina ole huono asia. Usein haastateltava saattaa vielä lisätä loppuun jotain, mitä kiireessä olisi voinut jäädä sanomatta.

Jutun faktat ”Mitä on perheväkivalta?” ja ”Etsi apua ongelmaan” on lisätty juttuun taittovaiheessa, eivätkä ne ole minun kirjoittamiani. Mielestäni ne tukevat juttua hyvin, tuovat lisää informaatiota muuten haastattelujen pohjalta tehtyyn juttuun. Faktalaatikoissa minua lukijana häiritsee se, ettei toisessa (Mitä on perheväkivalta) osiossa ole selkeästi mainittu lähdettä, vaikka suurin osa tekstistä on suoraan netistä lainattua. Toisen osion lähteeksi on mainittu poliisi.

Juttu on mielestäni tarinallinen ja hyödyllinen, sillä aihetta käsitellään todellisen henkilön elämäntapahtumien kautta, ja jutussa neuvotaan missä vaiheessa on hyvä etsiä apua perheväkivaltaan, ja miten apua saa. Jutussa näkyy myös myönteisyys, sillä haastateltavalla henkilöllä kerrotaan menevän nyt paremmin hänen haettuaan apua.

4.2 Henkilöhaastattelu – Palapeli, jossa on liikaa paloja

25.1.2014 julkaistussa jutussa haastattelin oululaislähtöistä viihdetaitelija Sampo Marjomaata, joka oli vierailulla Oulussa, koska näytteli pääosaa Radiopuhelimien Smäidä-musiikkivideossa. Haastattelu tehtiin samaan aikaan, kun Sampo maskeerattiin videon kuvauksia varten, joten kuvaaja sai otettua tilanteesta luonnollisia valokuvia. Haastattelun jälkeen otimme myös muutamia valokuvia kuvauspaikalla, ja olisimme halutessamme saaneet jäädä seuraamaan videon kuvauksia.

”Sampo Marjomaa on mielenkiintoinen kaveri, ja juttu on myös. Juttu lähtee hyvin liikkeelle, ja otsikko jättää lukijan miettimään, miten se liittyy Sampoon, ja mikä palapeli ja miksi siinä on liikaa paloja. Juttu on tasapainoinen kokonaisuus, siinä on hyvä otsikko, alaotsikko, kuva sekä kainalojuttu siitä, miksi Sampo on Oulussa.”
(Pahkasalo 12.9.2014, haastattelu.)

Sampo Marjomaan henkilöhaastattelussa otsikko on napattu suoraan Marjomaan suusta, sillä haastatteluhetkellä hän kuvaili työelämäänsä ”Palapeliksi, jossa on liikaa paloja”. Tämä ei käy kuitenkaan tekstissä ilmi, mutta mielestäni otsikko toimii mielenkiinnon herättäjänä. Marjomaa tunnetaan parhaiten Nelosen Hauskojen kotivideoiden juontajana, ja tässä työssä hän leikittelee itsekin sujuvasti sanoilla, joten otsikon kielikuva on mielestäni hyvä ja juttuun sopiva.

Haastattelun kuvassa Marjomaa katsoo kameraan samalla kun maskeeraaja meikkaa häntä kuvauksia varten. Kuvasta saa käsityksen, kuinka tapahtumantäyteistä Marjomaan elämä on, haastattelu tehtiin hänen valmistautuessa musiikkivideon kuvauksiin, koska muuten miehen aikataulu oli kiireinen. Lehtijutun nettiversioissa on muutama valokuva lisää videon kuvauksista, mutta mielestäni lehtijuttu toimii yhdenkin kuvan avulla. Kuvan perusteella Marjomaan tunnistaa Hauskojen kotivideoiden juontajaksi, joten ohjelmasta pitävä kiinnostuu varmasti lukemaan koko jutun. Henkilöhaastattelun nettiversiossa julkaistiin myös muutama lavastettu kuva musiikkivideon kuvauspaikalta, mutta lehden printtiversioon ne eivät mahtuneet. Valittu kuva oli mielestäni lehtijuttuun paras mahdollinen vaihtoehto.

Tähän henkilöhaastatteluun olin itse todella tyytyväinen, sillä haastattelutilanne sujui luontevasti ja mielestäni sain haastatteluun sisällytettyä palasen Marjomaan persoonasta ja hänen elämästään. Juttua oli mukava kirjoittaa ja uskon, että valmiissa lehtijutussa se näkyy. Marjomaa itse suhtautui lehtijuttuun ja haastatteluun avoimesti ja lämpimästi, ja haastattelutilanteesta jäi hyvä mieli. Tämänkaltaisista haastatteluista saa lisää itseluottamusta haastattelutilanteisiin, ja toimittajan työ tuntuu helpolta. Minulla oli myös ennestään positiivinen kuva Marjomaasta persoonana, joten osasin suhtautua haastatteluun rennosti. Vaikka en ollut häntä aiemmin tavannut, olen katsonut häntä usein telkkarissa ja näin ollen saanut käsityksen, että hän on mukava, rento ja sellainen tyyppi, jonka kanssa on helppo tulla toimeen.

Tein haastattelua varten paljon taustatyötä, esimerkiksi selvitin mitä kaikkea Marjomaa on ammatillisen uransa aikana ehtinyt tekemään. Haastattelussa pyrin kyselemään Marjomaan urasta mahdollisimman monipuolisia kysymyksiä, jotta sain kattavan kuvan hänen urastaan. Haastattelu käsitteli hänen työelämänsä, ja yksityiselämä jätettiin tarkoituksella käsittelemättä, sillä koin sen olevan toisarvoista. Tärkeää oli kuitenkin se, että Marjomaa on alunperin oululainen, ja että hän mielellään osallistuu erilaisiin projekteihin entisessä kotikaupungissaan. Kokonaisuudessaan henkilöhaastattelu on sujuvaa tekstiä. Napakka pituus toimii tässä, sillä koko juttu on täyttä asiaa, eikä juttu lähde rönsyilemään. Napakka pituus tosin vaikuttaa juttuun niin, että haastattelun anti jää melko pinnalliseksi ja kevyeksi, Marjomaasta olisi varmasti riittänyt kerrottavaa pitempäänkin lehtijuttuun. Tässä jutussa näkyy parhaiten mielestäni myönteisyys, sillä haastateltava on positiivinen ihminen ja hänen esimerkistään voi huomata, kuinka pitkälle voi elämässä päästä kun pitää mielen avoimena ja tekee aina parhaimpansa.

4.3 Kolumni – Ykköstyypin välittämistä

Samassa 25.1.2014 julkaistussa lehdessä ilmestyi myös ensimmäinen itse kirjoittamani kolumni, joka käsitteli ykköstyypin diabetesta ja sitä, kuinka en olisi ymmärtänyt sairastavani kyseistä tautia, ellei minulle läheinen ihminen olisi asiaa huomannut. Kolumni rohkaisee tarkkailemaan lähimmäisiään, ja sanomaan rohkeasti ääneen, jos epäilee, ettei toisella ole kaikki hyvin.

”Kolumnin aihe on tärkeä ja ajankohtainen, ykköstyypin diabetes. Se mikä tässä on hyvää, on kirjoittajan omakohtainen kokemus. Lukijan on helppo samaistua ja ärsyntyä kun kirjoittaja kertoo omasta elämästään. Kolumnissa kannattaa kirjoittaa omasta elämästään tai mitä on asioista mieltä. Kolumni lähtee hyvin liikkeelle ja pääsee ytimeen mistä on kyse. Otsikointi kolumnissa on loistavaa, sanaleikki herättää halun lukea koko jutun.” (Pahkasalo 12.9.2014, haastattelu.)

Tämän kolumniin palaaminen analysoinnissa tuntui epämukavalta. Aihe kolumnissa on rehellinen, henkilökohtainen mutta rohkea. Muistan epäröineeni kolumnia kirjoittaessa, että voiko tällaista edes julkaista lehdessä, mutta juuri kyseessä olevasta kolumnista olen saanut eniten positiivista palautetta. Loppujen lopuksi tämä kolumni oli melko helposti syntynyt tekstiä, enkä tekstiä ehtinyt kovin kauaa hiomaan. Jälkeenpäin

huomaan muutamia virheitä, esimerkiksi välimerkkivirheitä, mutta muuten kolumni on tyydyttävä. Jälkeenpäin vaihtaisin muutamia sanoja ja parantaisin juttua sujuvammaksi. Tarkastellessani omia juttujani huomaan, että vaikka juttua on kirjoitushetkellä hionut ja hionut, niin aina löytyy jotain parannettavaa. Uskon, että tämä johtuu siitä, että olen kehittynyt kirjoittajana.

Jälkeenpäin juttu kuulostaa siltä, kuin se ei olisi itseni kirjoittama. Tämä johtuu ehkä siitä, että kolumnissa käytän sanoja joita en normaalisti käytä, ja huomaan jälkeenpäin kirjoituksessani olevan vielä alun jäykkyyttä, en tuolloin vielä täysin hallinnut kolumnien kirjoittamiseen sopivaa rennompaa tyyliä.

Jälkeenpäin ajateltuna olen melko tyytyväinen kolumnin aihevalintaan, ja ylpeä koska uskalsin. En itse innostu kolumneista, joissa käsitellään ajankohtaisia aiheita, joista kaikki puhuvat jo muutenkin. Parhaimmillaan kolumni herättää keskustelua tai saa ainakin lukijansa pohtimaan aihetta tarkemmin, ja uskon että kyseinen kolumni niin teki. Kaikesta huolimatta, vaikka kolumni ei herätäkään keskustelua, toimi se kuitenkin itselleni yhtenä keinona käsitellä vasta diagnosoitua sairauttani. Tästä syystä juuri tämä kolumni nousi neljästä kolumnistani ylitse muiden, aihe oli henkilökohtainen, enkä muista lukeneeni vastaavaa kolumnia aiemmin missään. Lisäksi kolumnissa oli hyvää se, että siinä nostettiin esille pieneltä tuntuva teko, joka olisi voinut jäädä tekemättä siitä syystä, ettei toista halua loukata.

Tämä kolumni on mielestäni tarinallinen, ja sellainen mihin kuka vain voi periaatteessa samastua. Lopussa näkyy myös myönteisyys, koska kolumnissa pohditaan sitä, kuinka hienoa on, kun joku läheinen välittää niin paljon, että huomaa toisen sairastuneen vakavasti.

4.4 Artikkeli – Ei syytä punkkipaniikkiin

Terveys ja hyvä olo –sivulla julkaistiin 14.6.2014 punkkirokotteista kertova juttu. Jutussa tutkittiin sitä, onko oululaisen maastossa liikkuvan ihmisen järkevää hankkia punkkirokote, joka on kallis ja antaa suojaa vain yhtä punkkien levittämää tautia vastaan. Jutussa pohdittiin myös sitä, onko punkkien määrä todellakin kasvussa Oulun alueella.

”Juttu on hyvä vastaveto sen aikaiseen lehtien kirjoitteluun, jossa punkkirokotetta suositeltiin hankkimaan. Terveysviranomaiset eivät pidä rokotetta välttämättömänä Hyvä uutisjuttu, plus kaksi faktalaatikkoa siitä, mitä sairauksia punkki voi aiheuttaa, mutta samalla jutussa on kerrottu myös se, ettei tilanne Oulun alueella ole niin paha kuin muualla. Juttu on juuri sellainen, kuin uutisjutun pitääkin olla, faktat on kerrottu, ei varsinaista huomautettavaa. Kannattaa lukea oma teksti läpi monta kertaa, ja luetuttaa kollegoilla että korulauseet jäävät pois ja teksti tiivistyy.” (Pahkasalo 12.9.2014, haastattelu.)

Tämän jutun kirjoittaminen on todella työlästä. Haastateltavia oli useita, ja joitakin heistä oli vaikea tavoittaa. Hailuodon terveyskeskuksesta luvattu haastattelu peruuntui, joten yksi haastateltava jäi jutusta kokonaan pois. Netistä löytyi aiheesta paljon tietoa, mutta tieto oli usein ristiriitaista ja kirjoittaessani sain todella miettiä, mikä on totta ja mikä ei. Kaiken mahdollisen tiedon tarkistin monista eri lähteistä, ja mikäli tieto oli ristiriitaista tai tiedon lähde epäuskottava, jätin sen jutusta kokonaan pois.

Lopputulokseen olen osittain tyytyväinen, osittain en. Jutun faktoihin olen tyytyväinen, sillä tieto oli monesta eri paikkaa hankittua ja tarkistettua, ja siksi siis uskottavaa. Tekstin sisältöön en ole täysin tyytyväinen, sillä tieto tekstissä ei ole yksiselitteistä, ja jutun lukemisen jälkeen jäi hieman epäselväksi, mitä kaikkea jutussa sanottiinkaan. Tekstin pääasiallinen tarkoitus oli rauhoitella oululaisia luonnossaliikkujia punkkipelon turhuudesta, sillä Oulun alueella ei punkkirokotteen suojaamaa tautia vielä tällä hetkellä esiinny.

Vaikka tätäkin juttua kirjoittaessani hioin huolellisesti kahden päivän ajan, löysin tekstistä virheen. Eräs lause kuului näin ”Borrelioosi tarttuu ihmiseen noin vuoden kuluessa veriaterian aloittamisen jälkeen, ellei punkkia irroiteta ennen sitä.”. Sana ”vuoden” olisi pitänyt olla ”vuorokauden”. Tuollaiset pienet virheet harmittavat jälkepäin, sillä mielestäni kirjoitus- ja asiavirheet tekstissä ovat äärimmäisen noloja, varsinkin jos niitä ei voi enää valmiiseen tekstiin korjata. Ymmärrän kuitenkin, että erehtyminen on inhimillistä, mutta jos pyrkii täydellisyyteen, niin pienetkin virheet harmittavat. En huomannut virhettä ennen kuin opinnäytetyötä tehdessäni, sillä harvemmin luen kirjoittamiani juttuja lehdestä kokonaan, kiinnitän enemmän huomiota juttujen taittoon ja kuvitukseen. Jälkepäin haluaisin aina korjata huomaamani virheet,

vaikka toisaalta tiedän, ettei virhe ei ole merkittävä näin jälkeenpäin, ja uskon että lukijat ovat ymmärtäneet ilman virheen oikaisemistakin että kyse oli vuorokaudesta eikä vuodesta.

Jutun kuvana on arkistokuva punkista, joka on kiinnittynyt ihoon veriaterialle. Kuva on tyypillinen kuva punkkiaiheiseen juttuun, ja se muistuttaa minkänäköinen hyönteinen on puutiainen.

Tämä artikkeli oli enimmäkseen hyödyllinen lehtijuttu, sillä se antoi tietoa punkeista ja niiden aiheuttamista taudeista, ja siitä ettei Oulun lähistöllä kesäänsä viettävä vielä tarvitse punkkirokotetta.

4.5 Reportaasi – Pihatöissä säällä kuin säällä

12.7.2014 julkaistiin Ammatinvaihto-sivulla reportaasi, jossa kokeilin päivän ajan puistotyöntekijöiden työtä. Liityin aamupäivän ajaksi kahden puistotyöntekijän seuraan istuttamaan kukkia ja keskustelemaan heidän työstään Oulun kaupungilla. Alunperin tarkoitukseni oli soluttautua hautausmaalla työskentelevien ihmisten mukaan, mutta koska sopivaa ajankohtaa tälle ei saatu sovittua, päätin ottaa yhteyttä Oulun kaupunkin puistotyöntekijöihin.

Sovittuna haastatteluajankohtana sää oli kylmä ja sateinen, ei siis todellakaan ihanteellinen tämän kaltaiselle jutulle, mutta mielestäni kolea sää toi juttuun realismia, sillä se muutti juttua paljon. Aluksi ajattelin, että kesällä on parasta työskennellä ulkona, mutta haastattelutilanne muistutti minua siitä, että ulkona ollaan aina sään varoilla, eikä kaikkia töitä voida siirtää tai jättää tekemättä pienen sateen takia.

”Ammatinvaihto palstalla julkaistu juttu ”Pihatöissä säällä kuin säällä” noudattelee samaa tyyliä kuin aiemmat vastaavat jutut, jossa toimitusharjoittelijat kokeilevat vuorollaan erilaisia ammatteja. Tarkoituksena on kertoa humoristiseen repparityyliin millaista on tehdä päivä jotain ammattia. Tässä jutussa muistan tilanteen, jossa kuvaaja olisi pitänyt ohjeistaa enemmän, että kuvissa näkyisi myös toimittaja työntekijänä, jota ei yhdessäkään kuvassa näy. Se, että toimittaja jalkautuu myös itse

ammattiin olisi käynyt lukijoille paremmin selväksi. Jutun alku olisi voinut lähteä paremmin liikkeelle, esimerkiksi ”kädet paskaan” ja jatkaa siitä. Ammatinvaihtojutuissa on hienoa se, että voi käyttää kielikuvia joita ei muissa uutisjutuissa ehkä voi käyttää. Juttu on muuten hyvä paketti, muttei siinä ollut faktaa, en muista jätettiinkö se taittovaiheessa pois.” (Pahkasalo 12.9.2014, haastattelu.)

Mielestäni Ammatinvaihto-palstalla julkaistu juttu on melko pitkä teksti, vaikka sujuvaa luettavaa muuten onkin. Olen samaa mieltä Sauli Pahkasalon kanssa siitä, että teksti olisi voinut lähteä liikkeelle vauhdikkaammin ja räväkämmin. Jälkeenpäin alun pitkä johdanto tuntuu puuduttavalta, eikä se houkuta lukemaan tekstiä kokonaan.

Pääosin juttu on kevyttä luettavaa, päivän kulkua on kuvattu seikkaperäisesti ja faktaa on seassa sopivasti niin, että juttu pysyy viihteellisenä. Jälkeenpäin en muuttaisi jutussa muuta kuin kuvituskuvat. Kuvituskuvat ovat keskenään melko samankaltaisia, ja olisin toivonut kuviin enemmän vaihtelevuutta ja erilaisia kuvakulmia. Jutuntekohetkellä en muistanut tai ymmärtänyt ohjeistaa kuvaajana toiminutta Katja Pikkarasta tarpeeksi siitä, että jutussa on tärkeää näyttää se, mitä työtä minä teen. Kuvien puuttumisesta en voi kuitenkaan syyttää kuin itseäni, sillä toimittajana minulla olisi pitänyt olla ymmärrystä ohjeistaa kuvaajaa enemmän, painottaa sitä, että toimittajan tekeminen ammatinvaihtojuttusarjassa on tärkeintä. Valmista lehtijuttua katsoessa tuntuu hassulta, että jutussa kuuluu toimittajan oma ääni, muttei kuvissa näe kirjoittajaa.

Faktalaatikko ei mielestäni ollut jutussa välttämätön, enkä muista kirjoitinko sitä ollenkaan. Periaatteessa faktalaatikkoa ei kaipaa, mutta jos se jutussa olisi mukana, ei se varmaankaan olisi haitannut yhtään.

Tämä reportaasi on tarinallinen sekä hyödyllinen. Vaikka siinä ei jaeta puutarhanhoitovinkkejä tai muutakaan asiaan liittyvää, kertoo se silti hortonomien työstä kaiken oleellisen. Tarinallisuus tulee esiin tekijän, tässä tapauksessa toimittajan kautta. Reportaasissa myös selvitetään yleisiä harhaluuloja puutarhurien työstä, ja lukijan on helppo samaistua toimittajan tekstiin.

4.6 Julkaistujen juttujen yhtäläisyydet

Mielestäni onnistuin valitsemaan juuri sopivat jutut opinnäytetyöni analysointiin, sillä kaikki jutut ovat juttutyypeiltään erilaisia, mutta silti hyvin Oulu-lehden kriteereihin sopivia. Ne edustavat kaikki omissa kategorioissaan tyypillisiä Oulu-lehden juttuja, ja niille on lehdissä perusteltu sopiva paikkansa. Mielestäni olen harjoitteluni aikana sisäistänyt hyvin Oulu-lehden tyylin kirjoittaa juttuja, mutta samalla pitänyt myös oman tyylini kirjoittamisessa. Olen aina pitänyt kansantajuisesta kirjoitustyylistä, joten työharjoittelu Oulu-lehdessä auttoi minua vahvistamaan tätä taitoa. Mielestäni asioista pitäisi aina pyrkiä kirjoittamaan niin, että mahdollisimman moni ennestään asiasta tietämätön ymmärtää tekstin sisällön.

Kaikki tarkasteluun valitut jutut ovat sellaisia, ettei niiden aiheista oltu samoihin aikoihin kirjoiteltu ainakaan paikallisissa lehdissä. Joka kesän kestoaihe, punkkien aiheuttamat taudit nousevat tosin joka kesä otsikoihin, mutta tästä näkökulmasta kirjoitettua lehtijuttua en muista aiemmin nähneeni. Toisaalta minkään jutun aihe ei ole erityisen yllättävä, ja kirjoitustyylini jutuissa on lehtitoimittajalle ominaista, selkeää ja kansantajuista. Asiapitoisissa jutuissa kielellä ei juuri leikitellä ja virkkeet ovat lyhyitä ja ytimekkäitä.

Toimittajana ja kirjoittajana päätoimittaja Sauli Pahkasalo antoi minulle palautetta siitä, että olen hyvin asialähtöinen toimittaja, ja osaan kirjoittaa melkein mistä vaan. Osaan ottaa asioista selvää ja kirjoittaa juttuja nopeallakin aikataululla ilman että juttujen laatu heikkenisi. Pahkasalon mielestä olen valmis toimittajan työhön, vaikka opittavaa vielä riittää. Toimittajan työ onkin työ, jota oppii vain tekemällä. Juuri siksi se on työ, joka pitää virkeänä, sillä ikinä ei ole täysin valmis, ja tuskin koskaan yksikään lehtijuttu on täydellinen. Vaikka kirjoitushetkellä kuinka hioo juttuja ja lukee tekstin moneen kertaan, saattaa sinne silti jäädä pieniä kirjoitusvirheitä. Ne harmittavat, mutta jos teksti on muuten hyvä ja asiallinen, en usko että juttu siitä huonommaksi muuttuu.

Jatkossa toivoisin itseltäni enemmän rohkeutta kirjoittamiseeni, tällaisessa lehdessä ei tarvitse aina olla niin virallinen. Reportaaseissa ja kolumneissa esimerkiksi kielellä leikkiminen on sallittua, jopa toivottavaa. Itsekin innostun yleensä rohkeammasta kielenkäytöstä, tosin en tarkoita kokonaan murteella kirjoitettua tekstiä. Tiedostan kyllä, että alussa on hyvä opetella perusteet ennen kuin alkaa leikitellä ja rikkomaan sääntöjä tahallisesti. Kirjoittajana minulla on vielä paljon opittavaa, mutta perusteet hallitsen jo.

5 POHDINTA

Työharjoitteluni Oulu-lehdessä sujui hyvin. Opin toimittajan työstä paljon enemmän kuin koulussa opiskellessa voi oppia. Kehityin kirjoittajana ja sain rohkeutta haastattelemiseen. Opin myös tiettyjä rutiineja siitä, miten lehtijuttuja kirjoitetaan. Valitsemani jutut ovat hyvä läpileikkaus siitä, kuinka erilaisia juttuja Oulu-lehti sisältää joka numerossa. Koska kirjoittamieni juttujen aiheet ovat pääosin päätoimittajan tai toimitussihteerin antamia, kirjoittamani jutut sopivat Oulu -lehden hyvin. Koin saavani kirjoittaa monipuolisesti, mutta silti omaan tyyliini sopivasti. Kirjoitin siis juttuja ihmisistä ja ilmiöistä, kansantajuisesti. Sain kirjoittaa suurimmaksi osaksi omalla mukavuusalueellani.

Juttujen laatuksiterit jäivät hyvin mieleen. Uskon harjoittelun pohjalta osaavani arvioida, millaisista aiheista kannattaa juttu kirjoittaa ja millaiset aiheet eivät ole kelvollisia. Joskus hyvätkin jutunaiheet voivat kaatua siihen, ettei sopivaa haastateltavaa löydy ja näin ollen tietoa ei löydy vain tarpeeksi. Tärkeimpänä laatuksiterinä kaupunkilehdessä pidän itse paikallisuutta ja sitä, että kirjoitetaan aiheista joista muut eivät kirjoita. Mielestäni myös ajattomat jutut sopivat hyvin kaupunkilehden, jonka valttina ei ole nopean tiedon levitys vaan se, että tietoa tuodaan lukijoille helposti lähestyttävästi ja kansantajuisesti kirjoitettuna.

Jäin harjoittelussani kaipaamaan enemmän palautetta teksteistäni. Taittamista en kokeillut, joten juttujen lopullinen ulko- ja kirjoitusasu oli aina taittajan vastuulla. Joskus huomasin juttuani muokatun, mutten ajatellut että kirjoittamassani jutussa olisi ollut jotain vikaa.

Juttujen aiheiden valintaa omalta osaltani on vaikea arvioida, sillä suurimmaksi osaksi aiheet annettiin minulle. Olisin tietenkin saanut itse kehitellä juttuaiheita, ja aina kun niin tein, aiheet hyväksyttiin. Kolumnin aiheet päätin joka kerta itse, ja punkkirokoteaiheinen juttu oli oma ideani. Lisäksi ammatinvaihtojutun puistotyöntekijän näkökulma oli oma ideani. Punkkirokotejutusta sain positiivista palautetta myös lukijoilta, jutussa positiivista oli kuulemma sen asiapitoisuus ja toinen näkökulma kuin yleensä, sillä juttu rauhoitteli sen sijaan, että hätyyttäisi lukijaa pelkäämään ja huolestumaan punkkien lisääntymisestä.

Mielestäni Oulu-lehdessä juttujen laatukriteerit ovat juuri sellaiset, kuin sen kaltaisella lehdellä pitäisikin olla. Juttujen aiheet ja näkökulmat ovat tuoreita ja mielenkiintoisia, eikä lehdessä käsitellä aiheita, jotka muissa medioissa käsitellään puhki. Sen sijaan, että kerrottaisiin myöhässä paikallisista uutisaiheista, keskitytäänkin paikallisiin ihmisiin ja ilmiöihin. Lehdestä löytyy usein juttuja aiheista, joista ei ole muualla vastikään kirjoiteltu. Oulu-lehti pyrkii olemaan lehti, joka keskittyy oululaisuuteen, ilmiöihin ja ihmisiin Oulussa.

Vaikkei Oulu-lehti ole sanomalehti, ja vaikka se jaetaan ilmaisjakeluna, en usko, että sisältö kärsii tästä ollenkaan. Uskon, että lehti pysyy ajan hermolla ja sen sisältö on monipuolista ja mielenkiintoista myös jatkossakin.

Koin harjoitteluni aikana, että jos minulla olisi ollut juttujen aiheita, jotka minua itseäni kiinnostavat, olisin saanut niistä myös jutun tehdä. Uskon itsekkin omaavani kyvyn tietää, mikä ihmisiä kiinnostaa. Usein se asia, joka kiinnostaa minua, kiinnostaa myös muita. Oma kiinnostus näkyy usein myös jutun lopputuloksessa, sillä kiinnostunut toimittaja ottaa asioista selville kaiken mahdollisen, ja osaa sen tiivistää lukijalle paketiksi, josta selviää kaikki tarpeellinen, tärkeä ja kiinnostava.

Pienen lehden etuja on mielestäni ainakin se, että jutuista kirjoitettavaksi sai yleensä valita juuri sen, mikä itseä kiinnosti eniten. Jokaiselle päivälle riitti mielekästä ja mielenkiintoista tekemistä. Harjoittelun loppuvaiheessa olin kehittynyt jo nopeaksi toimittajaksi, kirjoitin jutun aiheesta kuin aiheesta päivän aikana, mutta nopeus ei silti haitannut lopputulosta, sillä aikaa jutun viimeistelyyn jäi riittävästi. Toisaalta pääsin ja jouduin myös kirjoittamaan juttuja aiheista, jotka minulle eivät ole ennestään tuttuja ja joiden kirjoittamisen koin hankalaksi. Esimerkiksi eräs uutinen jonka kirjoitin, käsitteli talouden kasvun ennustamista.

Lehti, joka on erikoistunut paikallisiin ilmiöihin ja ihmisiin pitää sisällään monipuolisia aiheita. Jokainen päivä oli erilainen, sillä vaikka aina tiesi pysyvänsä tekemään työpäivän Oulun rajojen sisäpuolella, ei silti voinut tietää, millaiseen paikkaan pääsee juttukeikalle ja millaisia ihmisiä päivän aikana tapaa. Pienessä lehdessä saa myös paremmin käyttää luovuuttaan.

Pienen lehden etuja on myös se, että kaikille jutuille on ennalta määritelty paikka ja pituus, mikä helpotti jutun kirjoittamista huomattavasti. Toimituksen pienuus oli myös siitä hyvä asia, että apua ja neuvoja sai aina tarvittaessa helposti, ja itsekin pysyi paremmin kärryllä siitä, millainen lehti seuraava lehti tulee olemaan, kun kuuli mitä juttuja muut samaan aikaan työstävät. Toimituksen pieni koko tekee lehdestäkin mielestäni helposti lähestyttävän ja samalla lämpimän ja turvallisen oloisen. Esimerkiksi juttuvinkkejä lähettäessä tulee tunne, että joku oikeasti lukee tämän vinkin tai kuuntelee puhelimesta, mitä asiaa minulla on. Usein juttujen aiheet tulevatkin suoraan lukijoilta, ja sitä pidän hyvänä asiana. Pidän tunteesta, että saan kirjoittaa juttuja ihmisille jotka niitä haluavat lukea. Tärkeänä pidän myös sitä, että haastateltavat ovat aivan tavallisia oululaisia ihmisiä, jotka syystä tai toisesta ovat päässeet lehtijuttuun haastateltavaksi. He vain ovat mahdollisesti tehneet jotain kiinnostavaa, jonka takia he ovat päässeet lehteen. Tämän kun pitää mielessä haastattelutilanteessa, pärjää varmasti.

Koska Oulu-lehden juttujen laatukriteerit ovat jo nyt kattavat ja lehteen sopivat, että en keksi niihin lisättävää. Juttujen laatutaso on hyvä ja ne ovat mielenkiintoisia, niitä vain saisi olla lehdessä hieman enemmän. Ymmärrän kyllä, ettei tämä välttämättä ole mahdollista, mutta mielelläni lukisin aina vain lisää oululaisista ilmiöistä ja ihmisistä.

LÄHTEET

- Grundy, B. & Hirst, M. & Little, J. & Hayes, M. Treadwell G. 2012. So you wanna be a journalist? New York. Cambridge University Press
- Manninen, T. 1995. Oulun kaupungin historia VI. Oulun Kaupunki.
- Journalismin, viestinnän ja median tutkimuskeskus. Arviointimalli pienlehtien itsearvioinnin ja kehitystyön työkaluksi. Haettu ja tallennettu 20.10.2014.
<http://www.vkl.fi/files/2351/Pienlehtien_itsearviointimalli-Comet_.pdf>
- Journalisti.fi. Mistä on hyvät haastattelut tehty? Haettu ja tallennettu 9.10.2014.
<http://www.journalistiliitto.fi/journalisti/lehti/2009/10/artikkelit/mista_on_hyvät_haastattelut_teht/>
- Ojajärvi, S. 2009. Viisi villiä vuosikymmentä - Kaupunkilehtien liiton historiikki 1959-2009. Kaupunkilehtien Liitto Ry.
- Ojala, K. 2013. Kirjoittajan ansaintalogiikka. Kuinka saan tekstini julki ja kuinka elän kirjoittamisella. Klaava Media.
- Oulu-lehti.fi. Mediakortti. Haettu ja tallennettu 15.9.2014.
<http://www.oululehti.fi/Mediakortti/mediakortti.pdf>
- Randall, David: The Universal Journalist, 2000, Pluto Press
- Suomen Journalistiliitto. Journalistin ohjeet 2014. Haettu ja tallennettu 16.9.2014.
<<http://www.journalistiliitto.fi/pelisaannot/journalistinohjeet/>>
- Suomen tietotoimisto. Hyvä lehtijuttu. Haettu ja tallennettu 6.10.2014.
<http://stt.fi/sites/default/files/uploads/4.3_hyva_lehtijuttu.pdf>

LIITTEET

- Liite 1. Uutisjuttu: Avunhakuun vasta pyhien jälkeen (21.12.2013, N:o 101)
- Liite 2. Henkilöhaastattelu: Palapeli, jossa on liikaa paloja (25.1. 2014, N:o 8)
- Liite 3. Kolumni: Ykköstyypin välittämistä (25.1. 2014, N:o 8)
- Liite 4. Artikkelit: Ei syytä punkkipaniikkiin (14.6.2014, N:o 48)
- Liite 5. Reportaasi: Pihatöissä säällä kuin säällä (12.7.2014, N:o 55)

Mitä, missä, hä?

www.oululehti.fi

Hyvä juttuvinkki?
toimitus@oululehti.fi
044 737 0210

Avunhakuun vasta pyhien jälkeen

Moni perheväkivallan uhri sinnittelee joulun kotona

Annika Kokkonen
Tuira

Joulun pyhät eivät ruuhkauta Oulun ensi- ja turvakotiä. Turvakodin tiimivastaava Hanne Puurunen uskoo, että monet perheväkivallan uhrit sinnittelevät joulun kotonaan ja hakevat apua vasta pyhien jälkeen. Tyhjiillään ei turvakotijoulunakaan ole.

Kymms hakea ulkopuolista apua on suuri. Moni väkivallan uhri kokee häpeää ulkopuolisen avun hakemisesta.

– Moni tänne tuleva luulee, että väkivallan jäljet näkyvät päällepäin. Näin ei useinkaan ole, toteaa Puurunen.

Väkivallan uhreille Oulun ensi- ja turvakoti tarjoaa väliaikaisen ja turvallisen asumismahdollisuuden, kriisiapua, ruokaa sekä apua ja neuvontaa käytännön asioihin, kuten esimerkiksi uuden asunnon hankkimiseen.

Nimettömänä pysyttelevä naishenkilö haki apua turvakodista viime syksynä erotessaan kymmenien vuosien pituisesta avioliitosta, jossa hän kärsi henkisesti väkivallasta.

Tilanne kärjistyi hänen jäädessään eläkkeelle, jolloin hänellä oli entistä enemmän aikaa ajatella omaa elämänsä.

– Huomasin vasta silloin, kuinka paljon minua on loukattu. Ilmapääri kotona oli ahdistava ja negatiivinen, ja kaikesta syntyi riitaa. En puolisoi mielestä osannut tehdä mitään oikein.

Voimat lähtemiseen löytyivät lopulta pahasta olost, jonka henkisen väkivallan tuoma paine loi. Päätös oli pitkään harkittu, sillä vaaka-kupissa painoivat monet arvot, kuten pitkä yhteinen historia, yhdessä hankittu omaisuus sekä ajatus yhdessä vanhenemisesta.

– Väkeissäkin parisuhteissa on hyviä hetkiä ja helppoja aikoja, jotka auttavat jaksamaan vielä hiukan pidempään.

Turvakodista saamaansa apua naishenkilö on tyytyväinen.

– Sain apua käytännön asioiden hoitamiseen, mutta minulle tärkeintä oli, että minua ymmärrettiin ja sain puhua milloin vain.

Puhuminen ystäville ja lä-

Sulun turvakodin tiimivastaava Hanne Puurunen sanoo, ettei ensi- ja turvakoti ruuhkautu joulupyhien aikaan. Apua haetaan usein vasta arkena.

Kun väkivaltaisessa suhteessa elää tarpeeksi kauan, se alkaa tuntua normaalilta.

heisille on tärkeä askel kohti avunhakemista.

– Kun väkivaltaisessa suhteessa elää tarpeeksi kauan, se alkaa tuntua normaalilta. Puhuminen aiheesta auttaa huomaamaan mikä on parisuhteessa normaalia ja mikä epänormaalia, toteaa Puurunen.

Oulun ensi- ja turvakodissa puhuminen ei ole pakollista. Jos puhuminen tuntuu asiakkaan mielestä vaikealta, saa hän vihkon johon voi kir-

joittaa ajatuksiaan.

Nykyään Oulu-lehden haastattelulla naishenkilöllä menee paremmin. Hän on löytänyt uuden vuokra-asunnon sekä osa-aikatyön.

– Asun yksin, mutten ole yksin. Olen saanut läheisiltäni paljon tukea ja kannustusta päätöksessäni. Ainoat henkilöt, jotka ovat ihmetelleet päätökseni ovat niitä, jotka näkivät parisuhteestamme vain pintakillon, hän toteaa.

Mitä on perheväkivalta?

Perheväkivallalla on lukuisia määritelmää. Sisäasiainministeriön julkaisussa 6/2001 Poliisitöiminnan yhteydessä kohdattava perheväkivalta mainitaan seuraavasti:

”Perheväkivaltaa on kaikki perheen sisällä tapahtuva, yhden perheenjäsenen toiseen kohdistama fyysinen, seksuaalinen tai psyykinen väkivalta tai sen uhka. Esimerkkejä fyysisestä ovat muun muassa läimäyttämisen, tönnäminen, repiminen, lyöminen, kuristaminen ja silpominen. Psyykkistä väkivaltaa on muun muassa huutaminen, kiroilu, pilkkaaminen, uhkaaminen, vähätteleminen, pelottelu, syytely ja häiritseminen. Se on myös rajoittamista, pakottamista, eristämistä tai kohutonta kontrollointia. Usein monet näistä muodoista esiintyvät samanaikaisesti tai vaihtelevasti: väkivalta on usein prosessi, joka etenee aalloittain ja kihtyessä?”

FAKTA

Etsi apu ongelmaan

- ▶ Pahoittele yksittäiselläkin paikalla on virallisen syytteen alainen rikos.
- ▶ Etsi apua ongelmaan. Ota yhteyttä poliisiin, sosiaaliviranomaisiin, rikosuhripäivystykseen, turvakotiin tai muuhun auttavaan tahoon.
- ▶ Usein myös väkivaltaan syylistynyt voi daan auttaa.
- ▶ Mieti itsellesi turvasuunnitelma.
- ▶ Mikäli tilanne ei vaadi kiireellistä puuttumista, voit kysyä apua kotipaikkakuntasi sosiaaliviranomaisilta tai kääntä neuvontaorganisaatioiden puoleen.
- ▶ Älä viivyttele toimia oman ja perheesi turvallisuuden puolesta, sinua voidaan auttaa.
- ▶ Lisää neuvoja saat paikallispoliisilta, Terveyden ja hyvinvoinnin laitokelta, Ensi- ja turvakotien liitosta ja Rikosuhripäivystyksestä.

Lähde: Poliisi

Palapeli, jossa on liikaa paloja

Viihdetaiteilija Sampo Marjomaa elämässä riittää tekemistä

Annikka Kokkonen
Oulu

Sampo Marjomaa on kiireinen mies. Haastatteluhetkellä hän istuu maskeerattavana samaan aikaan kun valokuvaaja räpsi hänestä kuvia ja toimittaja kysyy kuuluisia. Kotikaupunkinsa Ouluun helsinkiläistynyt mies on tullut nähtäväksi Radiopuhelimien Smäidä-musiikkivideossa.

Smäidässä Sampoon rooli-hahmo on rikas ja huonosti-käyttäytyvä egoisti, jonka rappio vie mukanaan. Hahmo on aivan erilainen kuin millaisena Sampo on televisiossa totuttu näkemään.

- Pahiksen roolit ovat aina herkullisia, kun ei tarvitse oikeassa elämässä olla ilkeä, kommentoi Marjomaa.

Näyttelemisen ohella Marjomaa viihtyy myös kameran toisella puolella. Vuonna 1995 Turkuun elokuvaohjaamisesta opiskelemaan muuttanut Marjomaa onkin kuvannut ja näytellyt monissa erilaisissa projekteissa. Häntä kiinnostaa mitä kameran molemmilla puolilla tapahtuu.

Kotikaupunkinsa hän tulee mielellään esimerkiksi tekemään erilaisia kuvausprojekteja. Oulussa Sampo saa toteuttaa projektejaan rauhassa,

Stella Sironen maskeeraa Sampo Marjomaa kuvauskuntoon Smäidä-videota varten.

sillä vaikka ihmiset hänet tuntevatkin, eivät he usein tule juttusille.

- Suomalaiset ovat niin ujoja, etteivät uskalla tulla puhumaan elleivät ole humalassa tai mielenvikaisia!

Syksy oli Marjomalla kiireinen. Viime viikolla hän avasi Helsingin hotelli Klaus Khon Dolly pARTon -näyttelyn, jo-

hon kahdeksan suomalaista taidettaiteilijaa on tehnyt oman näkemyksensä idolistaan **Dolly Partonista**.

- Näyttelyn tarkoitus kiertää myös ulkomailla, ja unelmiana on saada näyttely Partonin omaan huvipuistoon Dollywoodiin, visioi Marjomaa.

Näyttelyn takana on Marjomaa lisäksi kuvittaja Aiju

Salminen. Molemmat tekivät myös omat teokset näyttelyyn.

Viisivuotissuunnitelmaa Sampolla ei ole, mutta Tilastokeskukseen hän ei ainakaan töihin mene. Tärkeintä on, että mieli pysyy virkeänä ja utelias luonne löytää uusia asioita opittavaksi.

- Kun jonkun asiaa osaa liian hyvin, se ei enää kiinnosta.

Smäidä valmistuu helmikuussa

Oulussa kuvataan musiikkivideota kulttibändi Radiopuhelimien kappaleelle Smäidä. Kuvaukset jatkuvat sunnuntaihin saakka. Videossa pääosaa näyttää Hauskojen kotivideoiden juontajana tutuksi tullut **Sampo Marjomaa**. Videossa on mukana myös muita oululaislähtöisiä tuttuja kasvoja kuten **Aki Louhela**, **Mika Ronkainen**, **Hanna Sarkkinen**, **Petri Sirviö** sekä **Jukka Takalo**. Videossa he eivät esitä itseään, vaan erilaisia rooli-hahmoja. Videon käsikirjoittaa ja ohjaa **Juha Penttinen** Acid Cinemasta. Teoksen tuotannosta vastaa Saha-productions.

Radiopuhelimet julkaisi akustisen Ei kenenkään mainimisen albuminsa viime syksynä. Smäidä-video valmistuu helmikuussa ja sille pidetään oma ensi-iltaesitys. Tavoitteena on saada video pyörimään suomalaisille musiikkivideoita näyttävälle kanaville.

Tykkään tehdä monipuoliset eri asioita, jotta innostus säilyy. Järkevää olisi keskittyä yhteen asiaan, mutta persoonani mukaisista asioista olen kiinnostunut.

Marjomaa tekee myös musiikkia taitelijanimellä **The Sampo**.

Hauskat kotivideot jatkuu uusilla jaksoilla helmikuussa. Sarjaa on näytetty Nelosella vuodesta 2005 alkaen, ja Marjomaa on juontanut ohjelmaa vuodesta 2006 asti.

- Hauskat kotivideot on poikkeuksellinen sarja, koska se on kestänyt niin kauan

näinä pikaruoka-tv:n aikana. Teen käytännössä sarjaa yksin, ehkä siksi ihmiset joko tykkävät siitä tosi paljon tai eivät ollenkaan, pohtii Marjomaa.

- Ennen joulua eräs tyttö tuli kertomaan minulle kuulleen äitinsä nauravan ensimmäisen kerran miehensä kuoleman jälkeen katsoessaan Hauskoja kotivideoita. Palautte kosketti, sillä se muistuttaa, että televisioviihde on tärkeää.

Katso lisää kuvia osallitteessa www.oulu.fi

Näkökulma

Ykköstyypin välittämistä

”Sää juot nykyään aika paljon vettä. Pitäsköhän sun mitata verensokerit?” totesi avomieheni viime marraskuun lopussa.

”Kuinka ärsyttävää huomautella veden juomisesta, vesihän on terveellistä! Minulla vain sattuu olemaan jano melko usein.”, ajattelin silloin. Kuljen lähes aina vesipullo mukanani.

Tuo ärsyttävä, mutta hyvää tarkoittava kehotus muutti elämäni. Pysyvästi. Mittasin verensokeriarvot ja ne olivat hälyttävän korkealla. Samana iltana päivystyksessä minulla todettiin diabetes.

Sairaalassa avomieheni sai paljon kehuja toiminnastaan. Pieneltä tuntuva asia nousi suureen rooliin. En olisi ilman tuota huomautusta osannut ikinä arvata sairastavani diabetesta. Ainoat oireet olivat jatkuva janon tunne sekä ajoittain sumentunut näkö. Janoa pidin normaalina ja näköni ajattelin vain huonontuneen itsestään. Harkitsin jo uusien silmälasien hankkimista.

Ajatella, jos avomieheni ei olisi sanonut mitään, ettei vain loukkaisi tunteitani. Sairauteni olisi saanut rauhassa edetä ties kuinka kauan, itse kun olen tyyppiä joka välttelee lääkärille menoa viimeiseen asti. Alkujärkytyksestä toivuttuani olenkin pohtinut paljon sitä, kuinka moni sairaus todettaisiin aiemmin, jos ihmiset huomauttaisivat läheisilleen, epäilevänsä jonkun oireen johtuvan sairaudesta.

Päivystyksessä jonottaessani kävi tutuksi odotustiloissa pyörivä videonpätkä, jossa todettiin alkoholismien tehokkaaksi ehkäisykeinoksi asian puheeksi ottaminen. Sama pätee mielestäni myös muihin tilanteisiin, esimerkiksi juuri edellämainittuun tilanteeseen. Ongelmiin kannattaa puuttua silloin, kun ne eivät vielä ole kovin vakavia. Asioiden puheeksi ottamista ei kannata lykätä sillä tekosyyllä, ettei halua huolestuttaa tai loukata. Toisesta huolehtiminen on välittämistä. Olenkin onnellinen, että lähipiiristäni löytyy ykköstyypin, joka välittää.

Elämäni diabeteksen kanssa on tähän mennessä sujunut hyvin. Nykyään kuljen lähes aina vesipullon lisäksi myös verensokerimittari mukanani.

Annika Kokkonen
toimitus@oululehti.fi

Ei syytä punkkipaniikkiin

Terveysviranomaiset eivät pidä punkkirokotusta välttämättömänä

Annika Kokkonen
Oulu/ Hailuoto

Menneen kevään lämpimät säät ja viime talven niukka lumitilanne ovat olleet suotuisat kuluvan kesän puutiaisikannalle.

Puutiaisia eli punkkeja, onkin havaittu tavallista runsaammin myös Oulun seudulla tänä kesänä. Punkkipaniikkiin ei silti ole tarvetta, eikä punkkien levittämää TBE-tautia eli puutiaisaivuksusta vastaan tarkoitettua rokotetta vielä tarvita.

–Oulun seutu ei vielä kuulu puutiaisaivuksuun riskialueisiin, kertoo Helsingin yliopiston zoonosivirologian professori **Olli Vapalahti**. Vuonna 2013 Suomessa havaittiin 38 TBE-tautitapausta, suunnilleen saman verran kuin aikaisempinakin vuosina. Tapauksista 4 löydettiin Pohjois-Pohjanmaan sairaanhoitopiiristä. TBE-tautia tulisi epäillä, mikäli potilas sairastuu aivotulehdukseen touko-lokakuussa ja on liikkunut riskialueilla, vaikka punkinpuremaa ei olisi havaittukaan. Tartuntoja voi saada myös riskialueiden ulkopuolelta, ja riskialueita voi tulla lisää.

–Oulua ja pohjoista länsirannikkoa kannattaa tarkkailla, sil-

Oulussa kesänsä viettävä ei tarvitse rokotetta.

den kuluessa veriateloidittamisen jälkeen, ellei punkkia irroiteta ennen sitä.

Riski sairastua borreliosiin on hyvin pieni, jos punkki irroitetaan iholta kymmenen tunnin kuluessa. Puutiaisaivuksuun taas tarttuu minuuttien sisällä puremisesta. Punkki voi kantaa molempia taudinaiheuttajia.

Oulun kaupungin apulaisylilääkäri **Jussi Piuvan** mukaan kuluvana kesänä ei ole ollut tavantomaista enempää borreliosisitapauksia Oulussa. Punkista johtuvia terveyskeskuskäyntejä on ollut vain muutamia.

–Borreliosisitapaukset diagnosoidaan yleensä pistokohdasta lähteneen ihottuman perusteella, ja tällöin kynnys antibioottilääkitykseen on matala, toteaa Piuva.

–Oulussa kesänsä viettävälle ei ole tarvetta ottaa TBE-rokotetta, mutta esimerkiksi Simossa ja Kemissä paljon liikkuvalla sitä voidaan suositella.

lä ne voivat tulevaisuudessa kuulua riskialueeseen, muistuttaa Vapalahti.

Riskialueilla noin 0,5-1% puutiaisista kantaa TBE-virusta.

Biologi Juha Markkola on huomannut punkkien määrän lisääntyneen Hailuodossa selvästi viime vuosina. Punkkien lisääntymisen syyksi hän arvelee muun muassa ilmaston lämpenemisen. Erityisesti lauhuneet talvet ovat parantaneet punkkien elinolosuhteita. Punkkien lisääntymisestä huolimatta Oulu ei vielä kuulu puutiaisaivuksuun riskialueisiin.

–Jos haluaa pelata varman pääl-

le, kannattaa rokotetottakai ottaa, pohtii Markkola. Hän itse kertoo ottaneensa puutiaisaivuksusta vastaan suojaavan rokotteen.

Punkkirokote ei suoja puutiaisien yleisemmin levittämää tautia, borreliosisia vastaan. Hailuodon terveyskeskuksessa hoidetaan viikottain noin kymmenen punkin tartuttamaa borreliosisipotilasta, terveyskeskuksesta kerrotaan.

Äkäisempää borreliosisia levittää taigapunkkia esiintyy rannikkoalueilla Simon ja Närpiön välillä. Borreliosisia esiintyy kaikkialla, missä punkkejakin. Borreliosisi tarttuu ihmiseen noin vuo-

FAKTA

Borreliosisi eli Lymen tauti

- ▶ Bakteritauti, hoidetaan antibiootein.
- ▶ Todetaan tuhannella suomalaisella vuosittain.
- ▶ Esiintyy siellä missä punkkejakin, tarttuu noin vuorokauden kuluessa puremasta.
- ▶ Tarttuu vain harvoin, mikäli punkki on poistettu kymmenen tunnin sisällä kiinnittymisestä.
- ▶ Voidaan havaita puremakohdan ympärillä ilmestyvää rengasmaisesta ihottumasta.

FAKTA

TBE-tauti eli puutiaisaivuksu

- ▶ TBE-viruksen aiheuttama keskushermostoinfektio, johon ei ole lääkettä.
- ▶ Esiintyy riskialueilla ja tarttuu ihmiseen punkin syljestä muutamassa minuutissa puremasta.
- ▶ Kolmivaiheinen rokotus ehkäisee 90% varmuudella TBE-taudin tarttumisen, kun rokotetta on otettu riittävän usein.
- ▶ Vuonna 2013 todettiin 38 TBE-tautitapausta.
- ▶ Vaatii sairaalahoitoa.

Pihatöissä säällä kuin säällä

KATJA PIKKARAINEN

Puistoissa ei sadetta säilytä

Ammatinvaihto

Annika Kokkonen
Oulu

Kauniilla kesäisellä ilmalla moni toivoo toimistotöiden sijaan saavansa työskennellä ulkona. Sitä katselee ikkunasta ruohonleikkajaa tai kukkapenkkin kirkkijää kateellisena. Pääsisinpä minäkin ulos, on varmasti upeaa olla työssä, jossa saa olla kesät ulkona! Näiden ajatusten innostamana päätän ottaa selvää siitä, millaista on koko kesän ulkona työskentelevien ihmisten elämä.

Sateinen ja tuulinen sää ei aamulla varsinaisesti houkuttelee viettämään aamupäivää ulkona. Mentävä kuitenkin on, sillä kurjasta säästä huolimatta työt on tehtävä. Kaikkiin töihin ei päde säävaraus. Pääsen aamupäiväksi kahden maisemasuunnitteluluopiskeljan, Julia Isoalahden sekä Jenny Klaavon mukaan tutustumaan Oulun kaupungin keskustan viheralueisiin, sekä siihen, mitä näiden tulevien hortonomien kesätyö pitää sisällään.

Saavun sovittuun paikkaan, työmaatoimistona toimivaan parakiin hieman ennen yhdeksää. Muut ovat aloittaneet työpäivänsä jo aamuseitsemältä, ja pitävät nyt ansaittua kahvitaukoa.

Minullekin tarjotaan kahvia, josta en lyhyen säteessä pyöräilyyn jälkeen voi kieltäytyä. Ennen pihalle siirtymistä saan päälleni kunolliset sadevaatteet sekä työhanskat. Yhtäkkiä sateinen sää ei enää häiritsekään niin paljoa. Olemme valmiit siirtymään töihin läheiselle puistoalueelle.

– Muista katsoa mihin astut, nurmialueilla on usein koirien jätöksiä, huikkaavat tytöt minulle varoitukseksi.

Pahin pelkoni ennen sovittua työkokeilua oli, että työ on hyvin raskasta ja joudun moneksi tunniksi haravan varteen. Huokaisen mielestäni helpotuksesta, kun kuulen että haravoimistyöt on tehty jo aikakesällä.

Pihatöistä juuri haravoimi-

Hortonomiopiskelijät Julia Isoahohti sekä Jenny Klaavo huolehtivat kesän ajan keskustan viheralueista. Tekemistä riittää enemmän kuin ehtiä tekemään.

Hyvin suunniteltu on puoliksi tehty. Puutarhalapio on istutustöissä aina mukana. Viereisessä kuvassa istutetaan Hollanninlumimarjaa.

nen on aina ollut inhokkityöni. Täksi päiväksi on luvassa kasvien istutusta. Istutettavat kasvit ovat koeistutuksia, joiden tarkkoja istutuspaikkoja en voi paljastaa.

– Ihmiset varastavat kukkia jonkin verran kaupungin viheralueilta, kertoo Isoahohti. Istutettavien kasvien paikat on merkitty etukäteen pystytämällä paikoille pitkiä kepejä, joiden päissä olevat laput kertovat, mikä kasvi kyseiselle paikalle on tarkoitettu. Omneksi myös kasveissa on niiden tunnistamis-

ta helpottavat nimilaput.

Itse en osaisi nimetä peräkärjessä olevista istutusta odottavista kasveista ainutakaan.

Seuraavaksi pääsen kokeilemaan istuttamista. Saan kourani ison puutarhalapion sekä istutettavan Hollanninlumimarjan.

– Kaiva noin neljäkymmentä senttiä syvä kuoppa. Sitten otat kasvin varresta tukevan otteen, nostat pois purkista, pidät sopivalla korkeudella kuopan päällä ja kaavit mul-

taa alle ja sivuille, ohjeistaa Klaavo minua.

Helppo homma, eikä vienyt kauaa aikaa! Eri asia, kun istutettavia kasveja onkin useita kymmeniä.

– Pihatyöt ovat raskaita, eikä vapaa-ajalla välttämättä riitä intoa enää ulkona olemiseen. Tässä työssä tulee liikuttua huomaamattaan koko ajan, ja työpäivän jälkeen uni maistuu yöllä, kertovat Isoahohti ja Klaavo.

Opinnäytetyönään pihasuunnitelmaa tekevä Jenny

puingin kukkaistutuksien rikkaruohoja ei ehditä kitkermään riittävästi usein.

– Moni tekee töitä toiminnimellä. Olemmekin muuttaman luokkakaverin kanssa pohtineet perustavamme yhteisen firman valmistuttuamme, jatkaa Klaavo.

– Tällä työllä ei rikaistu, mutta elää kyllä ihan normaalia elämää.

Kello alkaa lähestymään yhtätoista, joten pian on aika siirtyä lounastauolle. Sade jatkaa satamistaan. Hyvistä sadevaatteista huolimatta vilu on kerennyt jo osoittaa merkkejä tulostaan.

Hyvästelen oppainani toimineet tytöt ja suuntaan pyörällä takaisin toimistukseen. Jatkossa nostaan hattua kaikille, jotka tekevät työtä ulkona ilman säävarausta. Loppupäivän oasaan taas arvostaa sivistä sisätyötä.

Ehkäpä ulkoilun innostusta tulevat kävelylenkin suuntautuvat tästä lähtien tuohon nimeltämainitsemattomaan puistoon, täytyyhän minun käydä tarkastamassa että istuttamani hollanninlumimarjat voivat hyvin!

Juttusarjassa Oulu-lehden toimittajia kokeilevat erilaisia ammatteja.